

Utorok 18. týždňa

Mt 14,22-36

Nebojte sa

Povzbudiť veriacich, aby sa nebáli ťažkostí

Viete, čo je to strach? Vedia sa báť aj muži.

V dnešnom evanjeliu sme počuli o plavbe Ježišových učeníkov po mori. Je noc, fúka silný vietor a vlny ohrozujú loď. Všetci sú vo veľkom strachu. A v tom zrazu sa k nim kráčajúc po mori blížil Ježiš. Oni celí preľaknutí a so vzrušením hovorili: „**Mátoha.**“ Ježiš ich osloví a dá sa im spoznať: To som ja, nebojte sa. Peter hneď zareagoval a pohotovo sa obrátil s prosbou na Ježiša: „**Pane, ak si to ty, rozkáž, aby som prišiel k tebe po vode**“ (Mt 16,28).

Odvaha, nebojácnosť, ktorú Peter prejavil v ťažkej chvíli, nepoznala hraníc. Ježiš jeho prosbe vyhovel. Možno sa nám zdá divné, že Peter zmenil bezpečnosť loďky za istotu Ježišových slov. Peter nabral poriadny kus odvahy a vystúpil z loďky. Vykročil po vode a šiel k Ježišovi. Bolo to iste napínavé pre všetkých. Peter skutočne šiel po mori až do chvíle, kým sa nenaľakal a nezačal sa topiť. I keď stratil odvahu, nestratil vieru v Ježiša. Začal kričať na Pána: „**Pane, zachráň ma**“ (Mt 16,30).

Peter podľahol strachu a zapochyboval o Pánovom slove. Pri pohľade na ťažkosti – silný vietor rozbúrené more, sa jeho viera oslabila. Všetko však záviselo len od úplnej dôvery v Ježiša. V našom živote Boh niekedy i od nás žiada veci, ktoré sa nám môžu zdať nemožné, priam absurdné. Ako často máme pochybnosti a búrku v srdci? Životné situácie sa nám ukazujú ako neriešiteľné, ak ich nekonáme s vierou, s pohľadom upretým na Pána. On v nás prebúda začiatkové odhodlanie a vôľu urobiť čokoľvek.

Keby sa bol Peter spoliehal iba sám na seba, vtedy mohol počítať tak akurát so svojim strachom, slabosťou a biedou. Viera a dôvera v Ježiša ako Božieho syna mu pomohla, aby sa zachránil.

Silná vôľa a životná energia dokáže premôcť veľa slabostí, ale nie všetky. Človek stále potrebuje pomoc iných ľudí. Sám si nedokáže pomôcť vo všetkom. Vždy je na niekoho odkázaný. Platí to nielen v materiálnom svete, ale aj v duchovnom. Stále sme odkázaní na pomoc „zhora“. Ak ale máme hlboké spoločenstvo s Bohom, nemusíme sa báť, že životné búrky, či už tie v našej

duši, alebo tie z vonkajšieho života budú otriasať naším životom. Peter sa chytil záchranej Kristovej ruky, ktorá je krásnym symbolom nášho povstania, z ťažkostí, záchrany z vln, ktoré by nás isto potopili.

Denno-denne chodíme po rozbúrenom mori života, ale nikdy po ňom nechodíme sami. Nezabúdajme, že vždy máme vedľa seba Ježiša, ktorý je nám vždy ochotný podať ruku a zachrániť nás od najväčšieho nebezpečenstva.

Amen.

WWW.EVANJELIUMSLOVAKIA.SK